

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 384.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

colloquia defugeretis, cognatam potius probarum rerum cupiditatem habentes, ex quo Deus nobis aliquid de suo inspiravit. Sin autē sermones mei turpes vestras actiones coarguunt, tanquam speculum fædo ac deformi, ac medicus ægrotanti reperiō. Nam ille speculum idcirco fugit, quod turpissimæ formæ ipsum submoneat. hic autem ea de causa medicum fastidit, eoque offenditur, quia partem agrā incidit aut exurit. Quamobrem aut deformitatem mutare, ac sanitatem reuocate: aut speculum vobis ac medicus perpetuō ero.

Philagrio. 383.

Superflua cibi sumptio, non esus est, sed faturitas, & est, & appellatur. Saturitas porrō contumeliæ ac petulantia mater est. Petulantia autem, vitiosorum affectuum: quemadmodum in deserto contigisse, memoriæ proditum est. Saturati enim sunt, inquit ille, & surrexerunt ludere. Quapropter, ne intemperantiæ ludodemus operam (per quam Dei quoque obliuio in discrimen venit) faturitatem & ingluuiem, quæ horum causa est, iniecto fræno compescamus, id studentes, vt necessario ac moderato cibo, per quem & robur ad vocabulum accedet, & voracitatis ac temulentia bellum vim omnem amittet, contenti simus.

Eidem. 384.

Gastrimargia, ὀμίση, superfluitas appellata est. Gastrimargia autem est insanum ventris studium. Μάρως quippè furiosum sonat. Ecquid igitur moderatam, & cum gratiarum actione coniunctam diuinorum munerum perceptionem missam facientes, circa eupedias & inania condimentorum artificia insanire studemus, quæ non ad alendum corpus conferunt, verum ad vitiosos affectus incitant?

Lysimacho. 385.

Imbecillitate laboranti stomacho vini

ἀπετρέφασθε, συγγενῆ μᾶλλον τῶν τῶν χρησῶν ὀπιθυμῶν ἔχοντες, ἐξ ὧν τῶν ἰδίων π θεὸς ἡμῖν ἐνεφύσησεν. εἰ δὲ ἔλεγχος εἰσι τῶν ἑκαλῶν ὑμῶν παράξεν ὡς ἔσσηρον αἰχρῶν, καὶ ἰατρὸς ἀσθενούσῃ εὐέλκομαι. ὁ μὲν γὰρ ὅτι τῆς κακίης αὐτὸν ἑπομμνήσκει μορφῆς, φεύγει τὸ ἔσσηρον. ὁ δὲ ὅτι τέμνει, ἢ καὶ τὸ πάθος τὸν ἰατρὸν οὐκ ἀσμενίζει, ἢ τοίνυν ἀλλάξατε τὴν δυσμορφίαν, καὶ ἀνακαλέσαθε τὴν ὑγίειαν, ἢ μέγχι παντὸς ὑμῖν ἔσσηρον καὶ ἰατρὸς ἔσομαι.

Φιλαργίῳ. τ. πγ.

Ἡ ἀπειθὴ μετάληψις, ἢ βρώσις, ἀλλὰ κόρος καὶ ἐπι καὶ καλεῖται. κόρος δὲ ὑβρεως πατήρ. ὕβρις δὲ παθῶν, ὡς ἐν ἐρήμῳ πάλαι γεγενῆσθαι ἰσθρηται. Ἐχρηστάθησαν γὰρ, φησὶ, καὶ ἀνεστησαν παῖζειν. ἵνα τοίνυν μὴ παῖξωμεν ἀκρασίαν, δι' ἧς καὶ θεοῦ κινδυνεύεται λήθη, τὸν αἴτιον τῶν χαλινώσων μὲν κόρον, βρώσῃ ἀναγκάσι καὶ ἐμμέτρῳ προσέχοντες. δι' ἧς καὶ ἡ δύναμις προσέσται τῷ ὀνόματι, καὶ σώματι. ἰχὺὸς οὐχ ἔξει τῆς γαστριμάρως μέθης ὁ πόλεμος.

Τῷ αὐτῷ. τ. δ.

Γαστριμαργία κέκληται, ὡ φιλοτίης, ἢ ἀπειθότης. γαστριμαργία δὲ ἐστίν, ἢ περὶ γαστέρα μανία. ἐπεὶ μάρως ὁ μεμηνῶς, τὸ χεῖν οὐδὲ τὴν ἑμμετρον καὶ εὐχάριστον τῶν τῶν θεοῦ δωρεῶν ἀφέντες μετάληψιν, τὸ μεμηνένοι περὶ τὰ πέμματα καὶ τὰς ὀφάρτυπῆς ματαμοτεχνίας ἀπεδάξωμεν, οὐκ εἰς τροφὴν συντελέσας, ἀλλ' εἰς πάθη ἐκβαλεχούσας.

Λυσιμάχῳ.

Ἀσθενούσῃ σιμάχῳ, ὀλίγον ὀπιθύσασθαι